

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 stycznia 1962 r. w sprawie ogłoszenia przejść granicznych lądowych przeznaczonych dla ruchu granicznego, rodzajów ruchu granicznego przez te przejścia oraz przez przejścia graniczne morskie i lotnicze, jak również w spra-

wie czasu otwarcia przejść granicznych (Monitor Polski z 1962 r. Nr 8, poz. 26, z 1964 r. Nr 68, poz. 317, z 1965 r. Nr 55, poz. 287 i z 1966 r. Nr 45, poz. 225).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: K. Świątała

238

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 8 sierpnia 1968 r.

w sprawie wynagradzania i czasu pracy kierowców prowadzących autobusy używane do przewozów wycieczek.

Na podstawie § 8 uchwały nr 197 Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie usprawnienia przewozów pracowniczych i wycieczkowych autobusami (Monitor Polski Nr 29, poz. 194) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kierowcy autobusów używanych do przewozu wycieczek, o których mowa w § 5 uchwały nr 197 Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1968 r., otrzymują wynagrodzenie ryczałtowe w następującej wysokości:

- 1) wycieczki jednodniowe:
 - a) autobusami do 15 miejsc siedzących — 120 zł,
 - b) autobusami powyżej 15 miejsc siedzących — 200 zł;
- 2) wycieczki dwudniowe:
 - a) autobusami do 15 miejsc siedzących — 200 zł,
 - b) autobusami powyżej 15 miejsc siedzących — 300 zł;
- 3) wycieczki trzydniowe:
 - a) autobusami do 15 miejsc siedzących — 250 zł,
 - b) autobusami powyżej 15 miejsc siedzących — 400 zł,

wypłacane z innych wynagrodzeń, nie zaliczanych do funduszu płac.

§ 2. 1. Czasu pracy zużytego na prowadzenie autobusu obsługującego wycieczkę nie wlicza się do czasu pracy kierowców, określonego w § 19 uchwały nr 147 Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1967 r. w sprawie wynagradzania i czasu pracy pracowników transportu samochodowego.

2. W zakresie wypoczynku kierowcy w czasie trwania wycieczki i po jej zakończeniu obowiązują przepis § 19 ust. 10 uchwały, o której mowa w ust. 1.

§ 3. Prowadzenie autobusu wiozącego wycieczkę nie należy do normalnych obowiązków służbowych kierowcy i może nastąpić tylko za zgodą kierowcy.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 4 lipca 1968 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: w z. A. Firganek

239

PISMO OKÓLNE Nr 68 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 sierpnia 1968 r.

w sprawie należności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych od ubezpieczonych zakładów pracy oraz ich świadczeń określonych ustawą o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy.

1. Ustala się następujący tryb postępowania w sprawie należności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (ZUS) od ubezpieczonych zakładów pracy, określonych w art. 18 i 19 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 8), zwanej dalej „ustawą”:

- 1) a) ZUS obciąża konta zakładów pracy pełnymi kwotami rent i zasiłków podlegających zwrotowi. Zakłady pracy mogą jednak się odwoływać w trybie określonym przepisami, jeżeli uznają, że decyzja ZUS nie jest uzasadniona.
- b) Zakłady pracy prowadzą odrębne konta w celu ewidencjonowania kwot należności dla ZUS z tytułu jego uprawnień do zwrotu należności.
- c) Zakłady pracy dołączają do bilansów załącznik, zawierający dane o kwotach należności podlegających zwrotowi, a także inne informacje (o wielkości zatrudnienia, wysokości funduszu płac itp.), które ułatwią dokładniejszą analizę całokształtu problemu dochodzenia przez ZUS zwrotu należności od zakładów pracy. Wzór tego załącznika ustali Główny Urząd Statystyczny w porozumieniu z Komitetem Pracy i Płac, Ministerstwem Finansów oraz Zakładem Ubezpieczeń Społecznych.
- 2) Do czasu wydania przez Radę Ministrów przepisów, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy, zakłady pracy są obowiązane do uiszczania tytułem zaliczki 30% kwot, o których mowa w pkt 1 lit. a), z następujących środków finansowych:

- a) przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze oraz organizacji społecznych — ze środków obrotowych, przy czym wypłaty te obciążają konto strat nadzwyczajnych,
- b) jednostki nadrzędne utrzymywane z wpłat przedsiębiorstw oraz spółdzielcze związki utrzymywane z narzutów — w ciężar kosztów ich działalności,
- c) jednostki i zakłady budżetowe — ze środków przeznaczonych na finansowanie ich działalności,
- d) organizacje społeczne, polityczne i zawodowe — z ich budżetów.

2. Ze środków finansowych określonych w ust. 1 pkt 2 zakłady pracy pokrywają również następujące świadczenia określone w art. 10—13 ustawy:

- 1) wyrównania za okres leczenia pracowników, którzy ulegli wypadkowi i zaliczeni zostali do jednej z grup inwalidów (art. 10),
- 2) jednorazowe odszkodowania z tytułu trwałego uszczerbku na zdrowiu lub śmierci pracownika (art. 11),
- 3) świadczenia wyrównawcze (art. 12),
- 4) odszkodowania za przedmioty zniszczone lub uszkodzone wskutek wypadku (art. 13).

3. W razie likwidacji zakładu pracy przypadające od niego należności, o których mowa w ust. 1 i 2, pokrywa jego jednostka nadrzędna, jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Wiceprezes Rady Ministrów